ఈవారం కథ

వాచ్‌మేన్

గోరుసు జగదీశ్వర రెడ్డి

పదహారుగంటలుగా నా కళ్ళెదుట నిర్జీవంగా కటిక నేలమీద పడుకున్న మా వాచ్‌మెన్ రామ్‌బహదూర్‌ని చూస్తున్నకొద్దీ గుండె బరువెక్కసాగింది.

అతని ఆకస్మిక మరణం నాలో ఒకరకమైన వైరాగ్యాన్ని కల్గిస్తోంది. దుఃఖం కట్టలుతెంచుకుంటున్నా, బిగబట్టి లోలోపలే కుమిలి కుమిలి ఏడుస్తున్నాను. అతనికీ మాకూ మధ్యగల అనుబంధం ఈనాటిదా? నాకు ఊహతెలిసిన లగాయతు ఈ ఇరవై సంవత్సరాలుగా అతన్ని చూడని రోజంటూ లేదు.

నా చుట్టూవున్న నా ఈడుగల మిత్రుల ముఖాల్లో కూడా విషాదం కొట్టొచ్చినట్లు తెలుస్తోంది. బహుశా నాలాగే వాళ్ళ వాళ్ళ అంతరంగాల్లోనూ రామ్‌బహదూర్‌తో గడిపిన స్మృతుల సుడి తిరుగుతోందేమో!

నిన్న సాయంత్రం కాలేజీ నుండి ఇంటికి వస్తున్న నన్ను దూరం నుండే చూసిన వసంత గబగబ ఎదురొచ్చి విషయం చెప్పేసరికి కొయ్యబారిపోయాను. వసంత మా పక్క ఫ్లాట్‌లోని అమ్మాయి.

"మన వాచ్‌మెన్ బహదూర్‌కి గంటక్రితం హఠాత్తుగా ... " వాచ్‌మెన్ బహదూర్‌కి గంటక్రితం నిపరీతమైన గుండెపోటు వచ్చింది. సమయానికి మన అపార్ట్‌మెంట్‌లో పెద్దవాళ్ళెవరూ లేకపోవటంతో నేనే పరిగెత్తికెళ్ళి ఆటోని తీసుకువచ్చేలోగా ప్రాణంపోయింది" వసంత చిన్నపిల్లలా ఏడుస్తూ చెప్పిన మాటలకు మనసంతా వ్యధాభరితమయింది.

మేం వుంటున్న ఈ అపార్ట్‌మెంట్‌లోని వారందరికీ తలలో నాలుకయిన రామ్‌బహదూర్ ఇక లేడన్న నిజాన్ని ఎలా జీర్ణించుకునేది?

అతని చేతుల్లో పెరిగినవాళ్ళం. భుజాలెక్కి, చంకలెక్కి, వీపుపైన గుర్రపుస్వారీ చేసి ... ఎన్నెన్ని ఆటలాడేం! ఎన్ని కథల్ని చెప్పించుకున్నాం! ఎన్నిసార్లు అతని గొంతుతో శృతికలిపి పాటల్ని పాడుకున్నాం!

అప్పడప్పుడూ నానమ్మ చెప్పిన మాటల్నిబట్టి, రామ్‌బహదూర్ ఎప్పుడయినా చెప్పే తన నేపథ్యంవలనా అతని విషయాలు తెలుస్తుండేవి.

రాంబహదూర్ నేపాల్‌లోని జనక్‌పురికి చెందినవాడు. అతనికీ పెళ్ళయ్యిందనీ, పిల్లవాడ్ని ప్రసవించి భార్య కన్నుమూస్తే కొడుకుని తన అత్తగారివద్ద బాగులూంలో పెంచాడనీ, తర్వాత అక్కడ బతకడానికి సరయిన వనరులు లేని కారణంచేత, పొట్ట చేతపట్టుకొని మొదట ఘోరఖ్‌పూర్‌కి వచ్చి, అక్కడ కొంతకాలం వుండి, ఆ తర్వాత హైద్రాబాద్‌కి తన ఊరివాడైన దిల్‌బహదూర్ సలహా మేరకు వచ్చాడట.

దిల్‌బహదూర్ ఓ ప్రైవేట్ కంపెనీలో సెక్యూరిటీ గార్డుగా వుండేవాడట. అతనింట్లో వుండి పనికోసం వెతకటం ప్రారంభించిన రామ్‌బహదూర్‌కి అనుకోకుండా మా అమరాగ అపార్ట్‌మెంట్స్‌ని కట్టబోతున్న కాంట్రాక్టర్. దుర్గారావు పరిచయం కల్గటంతో ఈ అపార్ట్‌మెంట్స్ పునాదుల్నుండీ పని పూర్తయ్యేదాకా నమ్మకంగా పనిచేశాడట.

నిర్మాణ సమయంలో చలనక, నానక ... రాత్రీపగలూ జాగరూకతో వుండి పూచికపుల్ల యినా పోకుండా కాపలాకాసిన రామ్‌బహదూర్ పట్ల మొదట్లో తన వ్యాపారబుద్ధిని మాయించుకున్నాడట కంట్రాక్టర్.

దుర్గారావు ఈ ఆరంతస్తుల అమరాగ అపార్ట్‌మెంట్స్‌లో వున్న ఇరవైనాలుగు ఫ్లాట్స్‌ని లాభసాటిగా అమ్మింతర్వాత మరోచోట రామ్‌బహదూర్‌ని పని వెతుక్కోమన్నాడట.

"పునాదుల్నుండి ఈ అపార్ట్‌మెంట్‌కీ నాకూ ఏదో సంబంధం వున్నట్లు అనిపిస్తుంది. ఇన్నాళ్ళూ ఎంతో నమ్మకంగా పన్జేశాను. ఎలాగూ ఈ ఫ్లాట్స్‌కి ఒక వాచ్‌మెన్ అవసరం వుంటుంది. నన్నే వుండనీయండి" అని బ్రతిమిలాడినమీదట, ఫ్లాట్స్‌లో వున్నవారందరి అభిప్రాయాల్ని కనుక్కొని రామ్‌బహదూర్‌ని ఇక్కడే వాచ్‌మెన్‌గా వుంచేసేడట దుర్గారావు.

అపార్ట్‌మెంట్‌లో వున్న వాహనాలు నిలిపే గ్రౌండ్ ఫ్లోర్‌లోనే ఒకమూల నాలుగు సిమెంట్ రేకుల్తో ఓ గదిలా కట్టి, బహదూర్‌కి నివాసస్థలం ఏర్పరచిన దుర్గారావు, తర్వాత మరోచోట స్థలాల్ని కొని, అపార్ట్‌మెంట్స్ కట్టడానికి వెళ్ళిపోయాడట.

అతని విషయాలు అలా పెద్దవాళ్ళ మాటల ద్వారా మా చెవుల్లోకి ఎక్కేవి అప్పడప్పుడూ.

రామ్‌బహదూర్ తలదగ్గర ప్రమిదలో నూనెవున్నా, వత్తి ఆరిపోయివుంది. ఎవరూ మళ్ళీ వెలిగించే ప్రయత్నం చేయటంలేదు. అందరి మొఖాల్లో ఏదో చిరాకు స్పష్టమౌతోంది.

ఇంకా ఈ శవాన్ని ఎంతసేపు వుంచుతారనికాబోలు! నిన్న సాయంకాలం నుండి శవం అట్లాగే వుంది. ఫ్లాట్స్‌లోని పెద్దలంతా ఏంచేయాలో తర్జనభర్జనల్లో మునిగినట్లు కొందరు హడావుడిగా తిరుగుతున్నారు.

బహదూర్ ముక్కుదగ్గర కొన్ని చీమలు పారాడటం గమనించాను. అతని కనుగుడ్లమీద గుంపుగా వున్న ఈగల్ని దగ్గరగా వెళ్ళి చేత్తో తోలాను. మనిషి కాస్త ఉబ్బినట్టు లావుగా కనిపిస్తున్నాడు.

బ్రతికుండగా అతని రూపం మదిలో మెదిలింది.

ఎర్రటి ఊలుబంతి కుచ్చుటోపీ, ఖాకీరంగు బట్టలు, నోట్లో విజిల్, చేతిలో లాఠీకర్ర, రంగు వెలసిన నల్లటి బూట్లు, బకిల్స్ ఊడిపోయిన చీకిపోయిన ఎర్రని తోలుబెల్టూ ... అతను ధరించే వస్తువులయితే ...

పొట్టిగా, ఎరుపు, తెలుపు కలబోసిన ఒకరకమైన పాలిపోయిన శరీరఛాయతో, పొంగినట్లున్న చిన్నటి కళ్ళతో, మర్యాద ఉట్టిపడే స్వరంతో మనిషి గమ్మత్తుగా కనిపించేవాడు.

రాత్రంతా మేల్కొని మా అపార్ట్‌మెంట్స్‌ని కాపలా కాసేవాడు పాపం! నిద్రపోయేవాడో లేదో తెలిసేది కాదు. తెల్లవారిందగ్గర్నుండీ అందరూ అతన్ని తమ స్వంత పనులకి వాడుకోవటం మామూలే.

పిల్లల్ని స్కూల్‌దగ్గర విడిచిరావాలన్నా, తిరిగి సాయంత్రం అక్కడ్నుంచి తీసుకురావాలన్నా, మళ్ళీ మధ్యలో కేరేజీలు తీసుకెళ్ళాలన్నా, కూరగాయలు, నెచ్చాలు తేవాలన్నా, మాసిన బట్టల్ని చాకలికి వేసిరావాలన్నా, పార్కింగ్‌లో వుంచిన వాహనాల్ని శుభ్రం చేయాలన్నా, చివరికి తెగిన చెప్పుల్ని కుట్టించుకురావటానికైనా ... అతన్ని ఉపయోగించుకునేవారంతా.

నా చిన్నతనంలో మా నాన్నతోపాటు మిగతా అంకుల్స్ అందరూ ఆఫీసులకి వెళ్ళగానే చిన్నపిల్లల్నందర్నీ తీసుకొచ్చి బహదూర్ రేకులషెడ్ ముందు వదిలేసి "పిల్లల్ని కాస్త ఆడించు బహదూర్" అని అధికారం జారీచేసి, వెళ్ళి తమ తమ పనుల్లో మునిగిపోయేవాళ్ళు మా ఫ్లాట్స్‌లోని ఆడవాళ్ళు కొందరు.

ఆ రేకులషెడ్‌లో చిన్న మడతమంచం, ఓ కుండా, చిన్నస్టౌవ్, మరికొన్ని వంటసామాన్లు వుండేవి. అతను వెన్నడు వండుకునేవాడో తెలిసేదికాదు.

ఎన్ని పనుల్ని అప్పగించినా చిరునవ్వుతో తు.చ. తప్పక విధిగా నిర్వహించే బహదూర్ సహనం నాలో ఆశ్చర్యం కల్గించేది.

నాకు కొంత వయసొచ్చాక, స్వయంగా ఆలోచించే తెలివి వచ్చాక 'ఫ్లాట్స్‌లోని పెద్దలంతా బహదూర్ శరీరశ్రమని దోచుకుంటున్నారనిపించేది'.

నా ఆరేళ్ళ వయసప్పుడు జరిగిన సంఘటన గుర్తొచ్చినప్పడల్లా ... అతని గుండెధైర్యానికి అబ్బురమనిపించేది.

ఓ రాత్రి రెండుగంటల వేళప్పుడు మా అపార్ట్‌మెంట్‌లోకి జొరబడిన దొంగల్ని పసిగట్టి వాళ్ళతో హోరాహోరీగా పోట్లాడుతూ, విజిల్ ఏకధాటిగా ఊదటంతో అందరూ నిద్రమత్తు వదులుకొని, అప్రమత్తులై 'దొంగలు, దొంగలు' అని అరుస్తూ గోల చేయడంతో, అప్పటికే చుట్టుపక్కలవాళ్ళూ లేచిరావటంతో, దొంగలు పలాయనం చిత్తగిస్తూ, తమ నిధినిర్వహణకి అడ్డొచ్చిన రామ్‌బహదూర్ తలమీద కర్రతో బాది వెళ్ళారు.

చాలోజులదాకా ... అతను ఆ దెబ్బ నుండి కోలుకోలేకపోయాడు. అతని జ్ఞాపకాల పరంపరలో చిక్కుకున్న నేను ఎవరో అరుపులకి ఉలిక్కిపడ్డాను.

బహదూర్‌ని చూడ్డానికి మా చుట్టుపక్కల జనం కొందరు వచ్చినట్లున్నారు.

"మీ వాచ్‌మెన్‌కి బంధువులెవరూ లేరా?" ఎవరో అడుగుతున్నారు.

"ఇతని మిత్రుడు దిల్‌బహదూర్ వుండేవాడు. నెలక్రితం నేపాల్ వెళ్ళాడతను. ఐదేళ్ళక్రిందట వీళ్ళ అబ్బాయి వచ్చాడు. వాడికో ఇరవై సంవత్సరాలుంటాయి. తండ్రిని తనతో వచ్చేయమని ఎంత బ్రతిమిలాడినా వెళ్ళలేదు ఇతగాడు" మా పై ఫ్లాట్‌లో వుండే మాధవరావు జవాబుగా చెప్పాడు.

నిజమే! రామ్‌బహదూర్ కొడుకుని చూసినరోజు గుర్తొచ్చింది నాకు. తండ్రితో గొడవపడటం, మావాళ్ళంతా కల్పించుకొని అతనికి సర్దిచెప్పడం జరిగింది.

"వయసు పెరుగుతోందికదా! ఇప్పటికే యాభై ఏళ్ళు దాటాయి. నాన్నని నావెంట తీసుకెళ్ళి మా బంధువులకి అప్పగించి, నేను దుబాయ్ వెళ్దామనుకుంటున్నాను. మంచయినా, చెడయినా ఈ ఊర్లో దిక్కెవరు?" తండ్రిపట్ల అతనికున్న ప్రేమను ఎవరూ కాదనలేదు. చిక్కంతా రామ్‌బహదూర్ నైపునుండే.

"ఈ ఆరంతస్తుల అమరాగ భవనంతో నా జీవితం ముడిపడి వుంది. వీళ్ళంతా నా పిల్లలే, నా మనవళ్ళే, మనవరాళ్ళే. ఈ చిన్నపిల్లలందర్నీ నా చేతులమీదుగా పెంచాను. వీళ్ళతో ముడిపడిన బంధాన్ని ఎట్లా తెంచుకొనిరాను. నా జీవితం ఇక్కడే గడవాలి, నా తుదిశ్వాస ఈ భవనంలోనే వదలాలి" రామ్‌బహదూర్ ఆవేదనని అందరూ అర్థం చేసుకున్నారో! లేదో! తెలీదుకానీ ... అతను ఆ మాటలు అంటున్నప్పుడు కళ్ళ నుండి జలజల నీరుకారటం గమనించాను.

నిజానికి మావాళ్ళకి రామ్‌బహదూర్‌ని వదులుకోవటం ఇష్టంలేదు. అన్ని పనులు చేసిపెడ్తూ, ఇంటికి కాపలాగా వుండే మరో వాచ్‌మెన్ దొరకటం కల్ల. బహుశా ఈ నగ్నసత్యం అందరికీ తెలిసేవుండాలి.

'మీ నాన్న గురించి నీవు ఏ బెంగా పెట్టుకోవద్దు. మేమంతా వున్నాంగా! రామ్‌బహదూర్ మా అందరిలో ఒకడు ...' అతని కొడుక్కి అలా సర్దిచెప్పి పంపారు.

"మున్సిపాలిటీవాళ్ళకి ఫోన్ చేశానండి. వ్యాన్ తీసుకొని మరో గంటలో వస్తామన్నారు. ఫ్లాట్స్‌లోని అందరం తలాకొంత డబ్బు పారేస్తే వాళ్ళే అంతా చూసుకుంటారు." వసంత నాన్న రంగనాథంగారు అంటున్న మాటలు నా చెవుల్ని తాకగానే మనసు కలుక్కుమంది.

'రామ్‌బహదూర్‌ని ... చచ్చిన కుక్కని ఈడ్చుకెళ్ళి మునిసిపాలిటీ బండిలో వేసినట్లు తీసుకెళ్ళటం' ఊహామాత్రంగా దృశ్యవీక్షణ చేసుకున్నా భయం కలుగుతోంది.

చివరికి వీళ్ళ నిర్వాకం ఇదన్నమాట! ఎంత దారుణం? కనీసం వాళ్ళ బంధువుల ఆచూకీ కోసమో, దుబాయిలోని అతని కొడుక్కి సమాచారం అందించటంకోసమో ప్రయత్నించకుండా, ఎవరికివారే 'ఖర్చు' మనకేల? అన్నట్లు మౌనంగా వుండటం, చివరికి మున్సిపాలిటీకి అప్పగించేలా నిర్ణయించారు.

ముఖ్యంగా వసంత నాన్న అలా అనటంతో ఆశ్చర్యం వేసింది. దాంతోపాటే అతనిపైన ఓరకమైన అసహ్యం కలిగింది. వసంత చిన్నతనంలో వుండగా జరిగిన సంఘటన అప్పడే మర్చిపోయి వుంటాడనుకుంటాను.

ఒకసారి కుంభవృష్టి కారణంగా మా ఫ్లాట్స్ ముందున్న పెద్దకాలువ నిండుగా పారుతోంది. ఓ మధ్యాహ్నం వేళ మేమందరం కాగితపు పడవల్ని తయారుచేసి కాలవలో వదుల్తూ, ఆనందిస్తున్నాం. పొరపాటున కాలుజారి కాలవలో పడిపోయిన వసంత కొట్టుకుపోతుండగా మేమంతా భయంతో వేసిన కేకలకి రేకులషెడ్‌లో అన్నం తింటున్న రామ్‌బహదూర్ గబగబ పరిగెత్తుకొని వచ్చి, విషయం గ్రహించి కాలువవెంట పరిగెత్తాడు. ఎంతో ప్రయాసమీద ప్రాణాలకు తెగించి వసంతని నెలికి తీసుకొనివచ్చాడు.

వసంతకది పునర్జన్మనే చెప్పాలి.

తన కూతుర్ని కాపాడినందుకు ఆ సమయంలో మాత్రం రామ్‌బహదూర్‌ని ఎంతో కొనియాడిన రంగనాథంగారేనా ... ఇవ్వాళ ఇట్లా మాట్లాడుతోంది?

మనుషుల నైజాలపై రిసెర్చీ చేయాలనిపించింది నాకు.

వసంతని కాపాడిన కృతజ్ఞతయినా రంగనాథంలో లేకపోవటం ... అతని నైజం ఎంత నీచమైనదో తెలిసింది.

రామ్‌బహదూర్‌ని జనం ఏదో మ్యూజియమ్‌లోని వస్తువుని చూసినట్లు చూసి వెళ్తున్నారు. వాళ్ళలో ఏరకమైన జాలి కనిపించడంలేదు. ఇన్నాళ్ళూ సర్వసేవలూ చేయించుకున్న మా ఫ్లాట్స్‌లోని మనుషులకే ఏరకమైన దయలేనప్పుడు, చుట్టుప్రక్కవాళ్ళలో లేకపోవటంలో ఆశ్చర్యం ఏమీలేదనిపించింది.

ఇక ఊరుకుంటే లాభంలేదనుకొని, ధైర్యంచేసి నోరు విప్పాను.

"అంకుల్, రామ్‌బహదూర్‌ని మున్సిపాలిటీకి అప్పగించటం దేనికి? మనమంతా వున్నాంగా, దగ్గర్లోవున్న స్మశానానికి తీసుకెళ్దాం" నా మాటలకి అక్కడున్న పెద్దలందరూ ఆముదం తాగిన ముఖాల్తో వికారంగా చూశారు.

నా మాటలకి వత్తాసు పలికిన వసంత, నాని, రాజు, శ్రీకాంత్, బుజ్జులకేసి కూడా కొందరు కారాలు మిరియాలు నూరారు. వీళ్ళంతా నా ఈడువాళ్ళే. రామ్‌బహదూర్ భుజాలెక్కి ఆడిన వాళ్ళే అందరూ.

"దీపక్, మీరంతా చిన్నపిల్లలు. ఆవేశం ఎక్కువా, ఆలోచన తక్కువా. ఏంచేయాలో, ఎలాచేయాలో మాకు తెలీదట్రా" ప్రక్కనున్న మా నాన్నగారి మందలింపు.

నాన్నగారి మాటలకు నవ్వు రాబోయింది. ఇరవై సంవత్సరాలు విందుతున్నా ఆయన కళ్ళకి ఇంకా చిన్నపిల్లలమల్లే కనిపిస్తున్నాం!

సాటి మనిషికి వీళ్ళంతా ఇచ్చే విలువ ఏపాటిదో తలుచుకుంటే కంపరంగా వుంది.

"డాడీ! దీపక్ చెప్పినట్లు మన వాచ్‌మెన్‌కు మనమే కర్మకాండలు చేద్దాం. మనం మున్సిపాలిటీకి అప్పగించామని ఎవరికైనా తెలిసినా బాగోదు" వసంత మాటలకు రంగనాథంగారు కోపం తెచ్చుకున్నారు.

"బుద్ధిలేకుండా మాట్లాడకు. పెద్దలం మేమంతా వుండగా, మీరు మాకు సలహాలివ్వటం ... నాన్సెన్స్, నోర్మూసుకొని ఇంట్లోకెళ్ళు" వసంతపైకి అంతెత్తున ఎగిరారు.

వసంత ఎదురు మాట్లాడలేకపోయింది.

కొంతసేపు అందరూ మౌనంగా వుండిపోయారు.

రామ్‌బహదూర్‌కి ఈ ఫ్లాట్స్‌లోని మనుషుల తత్వం ముందే తెలిసివుంటే ... ఇక్కడమాత్రం ప్రాణాలు వదిలేవాడు కాదనిపించింది.

అతని ఆలోచనలు మరీమరీ గుర్తొస్తున్నాయి.

ఆరుబయట డాబాపైన వెన్నెలరాత్రులలో ... మా అందర్నీ చేరదీసి, ఆయన చెప్పిన కథలు ఇంకా చెబుతున్నట్టే అనిపించి కళ్ళు చెమ్మగిల్లాయి.

బాల్యంలో అతనితో గడిపిన ప్రతి అనుభవం తాలూకు అనుభూతి నన్నుల్ని కుదిపేసింది.

చూస్తుండగానే పరిస్థితి గందరగోళంగా తయారయింది.

మా మిత్రబృందం ఒకపక్కగా చేరిపోయాం. పెద్దలంతా మమ్మల్ని శత్రువుల్ని చూసినట్టు కొరకొర చూడసాగారు.

మిగతా ఫ్లాట్స్‌లోని జనమంతా నాన్నతో వాదనలోకి దిగారు.

"చూస్తున్నారా మీ దీపక్ నిర్వాకం. మీకంతగా వాచ్‌మెన్‌పై అభిమానం పొడుచుకొస్తే ఖర్చంతా మీరే భరించి, కర్మకాండలు చేయించి, వెయ్యి మందికి భోజనాలు వడ్డించండి. అంతేగానీ, మీ సుపుత్రుడు మా పిల్లల్ని కూడా చెడగొడుతున్నాడు చూశారా! అది మాత్రం సహించం." వాళ్ళ మాటలకు చిర్రెత్తుకొచ్చింది నాకు.

వీళ్ళంతా పెద్దలా? ఏరుదాటి తెప్పని తగలెట్టే కృతఘ్నుల్లా వున్నారు! తరం నుండి తరం మార్పు చెందిన మరో తరానికి మార్గదర్శకం కావాలిగానీ ... ఈ తిరోగమనం ఏమిటో నాకు అంతుపట్టకుండా వుంది.

"దీపక్, ఎందుకురా అంతా నెత్తినేసుకుంటావ్? వాచ్‌మెన్‌ది ఏ కులమో, ఏ గోత్రమో తెలీదు. పరాయి దేశస్థుడు. వాళ్ళ కర్మకాండలు గట్రా ఎట్లా వుంటాయో? ఆ గొడవంతా మనకెందుకు? నాన్నారు చెప్పినట్లు విను." మా అమ్మ నా చెయ్యిపట్టుకొని బతిమాలుతూ నా ధోరణి మార్చే ప్రయత్నం చేస్తోంది.

'నేను పుట్టబోయే ముందు తనకి అత్యవసరంగా రక్తం కావలసివస్తే, సమయానికి ఆ గ్రూపు కలది ఎక్కడా దొరక్క, అందుబాటులో వున్న రామ్‌బహదూర్‌దీ అదే గ్రూపు కావటంతో అతనెంతో ఔదార్యంతో ముందుకువచ్చి, రక్తాన్ని దానం చేశాకా తను ప్రసవించానని' నాతో అనేకసార్లు చెప్పిన అమ్మేనా ఇట్లా మాట్లాడుతోంది!

అమ్మకూడా అట్లా అనేసరికి చాలా బాధ కల్గింది.

నాన్న నా భుజంపైన చెయ్యివేస్తూ కాస్త దూరంగా తీసుకెళ్ళాడు.

"దీపక్, ఎందుకురా ఇట్లా మమ్మల్ని సతాయిస్తావు! నాకుమాత్రం తెలియదట్రా ... నాకు మన వాచ్‌మెన్‌పైన ప్రేమ లేదనుకున్నావా? మనం జీవిస్తున్నది సంఘంలో. ఎవరికీ పట్టనిది మనం చేసి ఎందుకు చెడ్డవ్వాలి చెప్పు? కర్మకాండలంటే మాటలా? ఎంతో ఖర్చుతో కూడుకున్న వ్యవహారం, వచ్చిన ఆదాయంలో బొటాబొటీగా జీవిస్తున్న మనం ఇవన్నీ చేసి అవస్థలపాలవ్వటం ఎందుకు, ఆలోచించు ..." తగ్గు స్వరంతో నా ధోరణి మార్చే ప్రయత్నంతో 'నాన్న చెప్పిన మాటల్లో కొంత

(మిగతా 13వ పేజీలో)

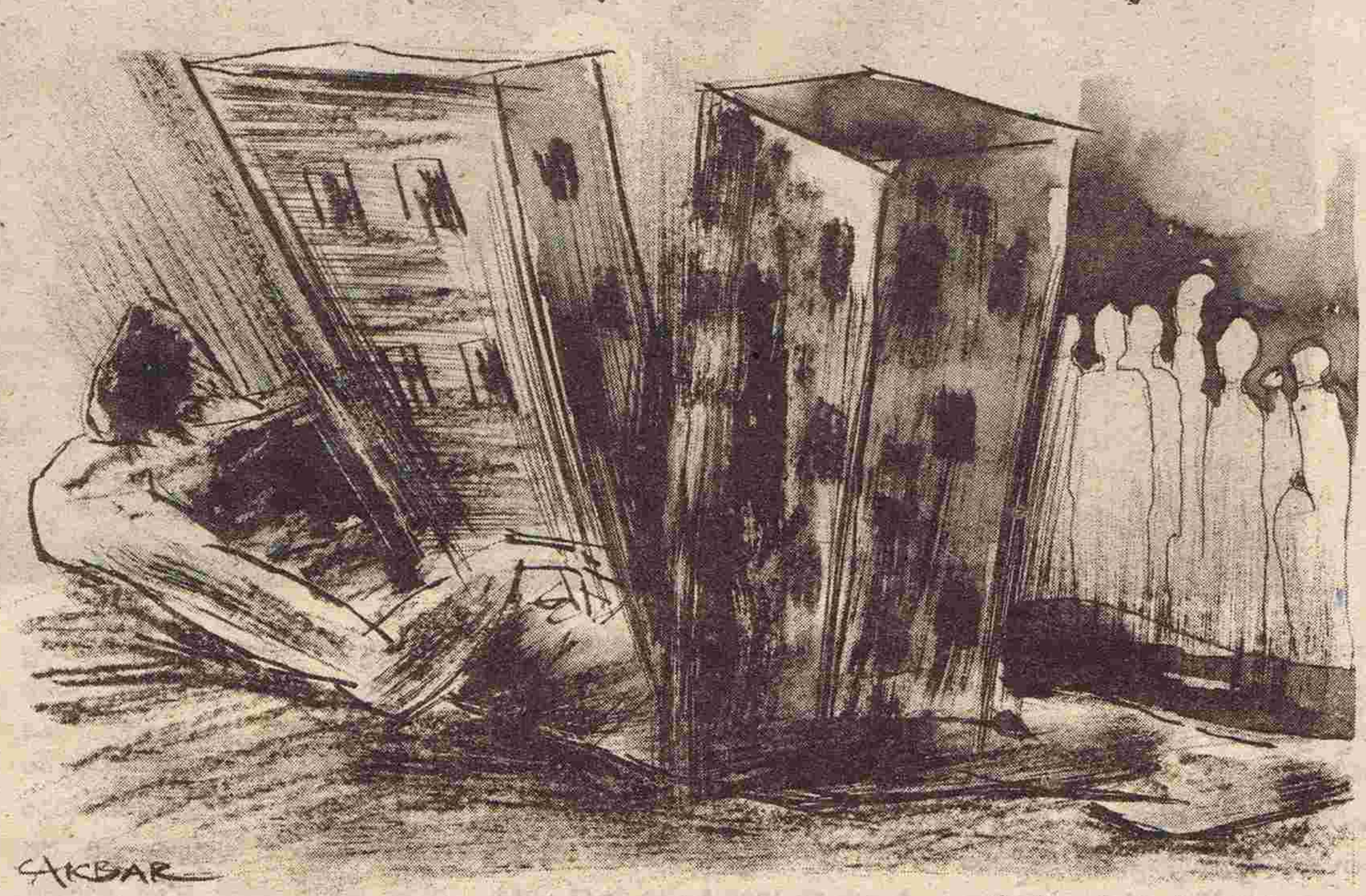

మనసువైద్యం

? \నా వయస్సు 46 సంవత్సరాలు. నాకు ఈ మధ్యే హార్ట్ ఎటాక్ వచ్చింది. ఇప్పుడిప్పుడే కోలుకుంటున్నాను. కాని, ఈ మధ్యే ఒక సమస్య వచ్చింది. అదీ సెక్స్ విషయంలో కావడంతో ఇబ్బందిగా వుంది. నాకేమో సెక్స్ కావాలని వుంటే, నా భార్యేమో – "ముసలి వాళ్ళయి పోయినా ఎందుకిదంతా" అని అడుగుతుంది. "మీరు బ్రతకడమే గొప్ప. దానికి సంతోషపడకుండా ఇంకా ఎందుకు కక్కుర్తి. ఇక సెక్స్ గురించి ఆలోచించకండి" అని అంటుంది. నాకు రోజు రోజుకి డిప్రెషన్ పెరుగుతోంది. నన్ను ఆమె బాగా నిరుత్సాహ పరుస్తోంది. హిప్నాటిజంద్వారా మీరేమైనా నాకు సహాయం చేయగలరా?

– ఎం. రామనాథం, ఒంగోలు.

! చాలా మందికి తెలియని విషయమేమిటంటే గుండెపోటు వచ్చిన తరువాత నాలుగైదు నెలల నుండే మామూలు సెక్స్‌లో పాల్గొనవచ్చు. చాలా మంది గుండెనొప్పి రాగానే ఇక సెక్స్ జీవితానికి స్వస్తి అని అనుకుంటారు. కాని, ఇది నిజం కాదు. గుండె నొప్పి వచ్చిన తరువాత తగిన ట్రీట్‌మెంట్ తీసుకొని, తరువాత డాక్టర్ సలహాతో సెక్స్‌లో మామూలుగా పాల్గొనవచ్చు. గుండెపోటు వచ్చిన వాళ్ళకి సాధారణంగా మానసిక అలసట వస్తుంది. ఈ సమయంలో ఇచ్చుకునే నెగటివ్ సజెషన్స్ వల్ల సెక్స్ సామర్థ్యం తగ్గినట్టుగా అనిపిస్తుంది. వాడే మందుల వల్ల అంగ స్తంభనం బాగా వుండక పోవచ్చు. అంతే కాకుండా మీ ఆవిడలాగా నిరుత్సాహ పరిచే వాళ్ళ వల్ల కూడా సెక్స్ సామర్థ్యం తాత్కాలికంగా తగ్గుతుంది. ఈ ఆందోళనలన్నింటినీ అధిగమించగలిగితే సెక్స్ జీవితాన్ని చక్కగా సాగించవచ్చు. అంతే తప్ప. దీనికి హిప్నాటిజం దాకా పోనక్కరలేదు. అప్పటికీ ఇంకా భయమనిపిస్తే నాకు ఉత్తరం వ్రాయండి.

? "హిస్టీరియా" అంటే ఏమిటి? ఇది ఎందుకు వస్తుంది? కేవలం ఆడవాళ్ళలోనే ఎక్కువగా వస్తుందా లేక మగవాళ్ళలో కూడా రావడానికి ఆస్కారం వుందా?

ఎం. సామక్క, గుంతకల్లు

! ప్రతి చిన్న విషయానికి అతిగా స్పందించి ఎక్కువగా ఉద్రేకపడే స్వభావం చిన్నప్పటి నుండి వున్నవాళ్ళకి కలిగే ఒక విధమైన ఉన్మాదమే "హిస్టీరియా" ఈ స్థితిలో వాళ్ళు ఏం చేస్తున్నారో వాళ్ళకే తెలియకపోవచ్చు. స్త్రీలు సాధారణంగా సున్నితమైన మనస్తత్వం కలిగి వుంటారు కాబట్టి వాళ్ళలోనే హిస్టీరియా ఎక్కువగా రావడానికి ఆస్కారం వుంది. హిస్టీరియా అనేది స్త్రీలలోనే కాదు– పురుషులలో కూడా వస్తుంది. సెక్స్‌లో తీరని కోరికలు వున్నప్పుడు కానీ, సెక్స్‌లో తృప్తి లేకపోయినప్పుడు కాని – హిస్టీరియా లక్షణాలు కనపడవచ్చు. మనకు వచ్చే సమస్యలుకాని, బాధలు కాని మనస్సులోనే దాచుకోవడం వల్ల కూడా హిస్టీరియా రావచ్చు. సెల్ఫ్ హిప్నాటిజం నేర్చుకోవడం వల్ల హిస్టీరియా రాకుండా చేసుకోవచ్చు.

? "హిప్నో–లింగ్విస్టిక్స్" అంటే ఏమిటి?

– ఎస్.బి. రవి, హైదరాబాద్

! ఏదైనా ఒక కొత్త భాషను (ఉదాహరణకి ఇంగ్లీష్ రాని వాళ్ళకి ఇంగ్లీష్ నేర్పడం) హిప్నాటిజం ద్వారా నేర్పడం ప్రపంచంలో ఎన్నో సంవత్సరాల పరిశోధనద్వారా ఇటీవలే మన రాష్ట్రంలో ప్రారంభమైంది. దీన్నే హిప్నోలింగ్విస్టిక్స్ అంటారు.

?!

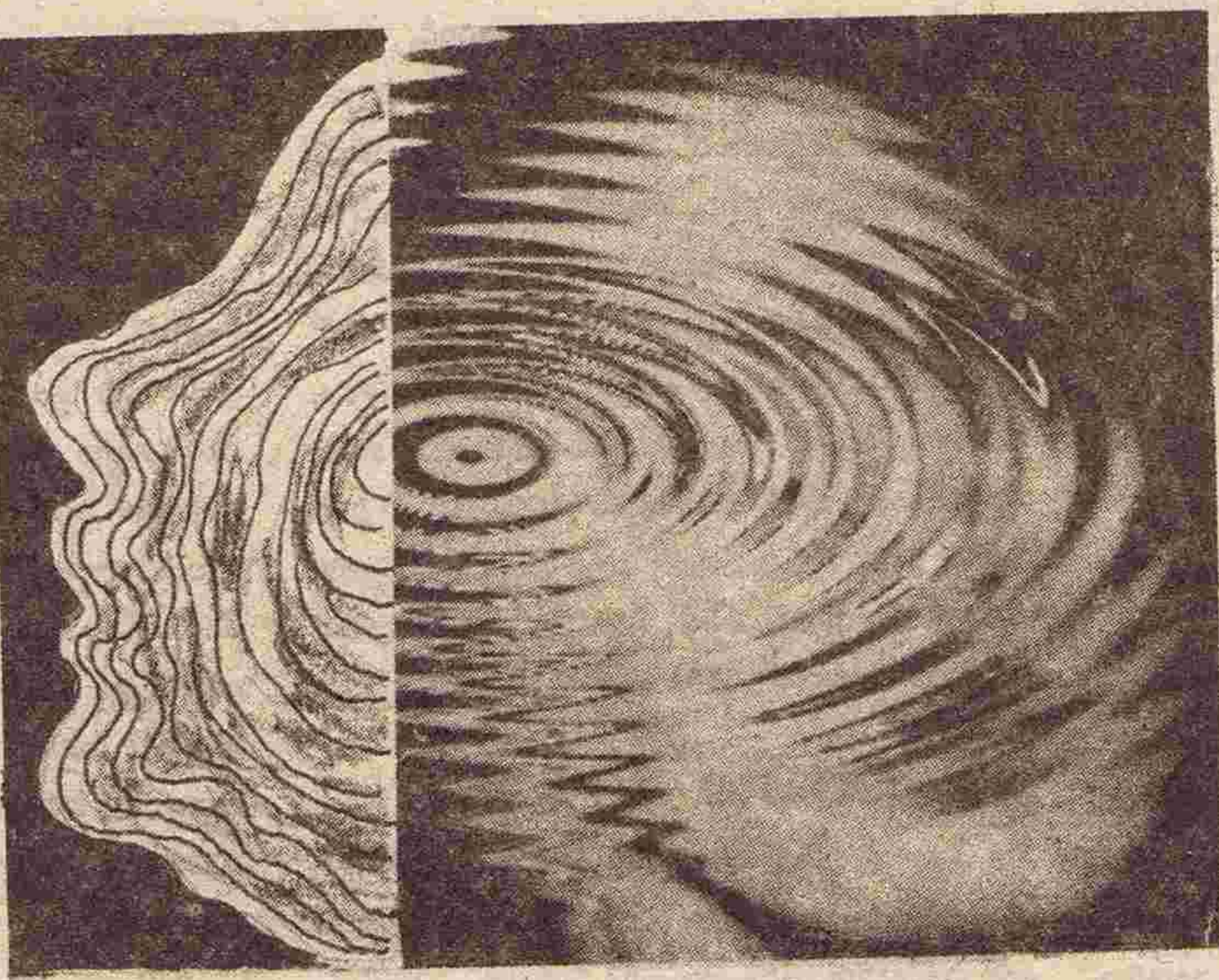

?నాది ఒక విచిత్రమైన సమస్య. అదేమిటంటే నేను ఒక్కోసారి చిన్న పిల్లల్లా ప్రవర్తిస్తాను. మరికొన్ని సందర్భాలలో చాలా పెద్దవారిలాగా వేదాంతం మాట్లాడతాను. హిప్నాటిజం ద్వారా తగ్గించడానికి వీలవుతుందా? ఈ విచిత్రమైన మనః ప్రవృత్తి నుంచి బయటపడేందుకు సలహాయివ్వండి.

–ఆర్.పి.కుమార్ (తిరుపతి)

!మీరు చెప్పినట్టుగా మీది ఒక విచిత్రమైన మానసిక సమస్యనే! దీన్నే 'పర్సనాలిటీ డిసార్డర్' అంటారు. మీరు పెరిగిన వాతావరణం, తల్లిదండ్రుల పెంపకం, స్నేహితులు, సినిమాలు, వీటన్నింటి ద్వారా ఈ సమస్య తలెత్తే అవకాశం వుంది. 'సైకోథెరపీ' లేదా 'హిప్నోథెరపీ' ద్వారా ఈ సమస్యను తక్కువ చేయవచ్చు. దీనికి కొద్దిగా సమయం పడుతుంది.

? మనిషికీ, మనస్సుకు సంఘర్షణ ఎందుకు వస్తుంది? దీనికి పరిష్కార మార్గం ఏమిటి?

ఎమ్.వి.రమ (హైదరాబాద్)

! మనస్సు కోరిందల్లా మనిషి చేయాలను కోవడం, ఈ సంఘర్షణ మొదలవడానికి కారణం. ఇటీవలే జరిగిన ఒక సర్వే ప్రకారం దాదాపు 88 శాతం ప్రజలలో, మనస్సే, మనిషిని అదుపులో పెడుతుంది. అంటే, కేవలం 12 శాతం ప్రజలు మాత్రమే తమ మనస్సును కంట్రోలు చేసుకుంటున్నారన్నమాట! అంతేకాకుండా, ఒక ప్రముఖ రచయిత చెప్పినట్లుగా మనిషిలో సంఘర్షణకు మూలం ఆలోచన. ఆలోచన స్వభావాన్ని తెలుసుకుంటూ ఎప్పటికప్పుడూ ఆ ఉచ్చుల్లో నుంచి బైట పడుతుంటే గాని మన సమస్యలు పరిష్కారం కావు. సంఘర్షణలు సమస్యలకు దారి తీస్తాయి. కాని, ప్రతి సమస్యకు తప్పక ఒక పరిష్కారం వుంటుందన్నే భావాన్ని మనం ఏర్పరుచుకుంటే, సంఘర్షణలు చాలా వరకు తగ్గుతాయి.

? నాకు ఎప్పుడూ అందంగా కనపడాలని, అందర్ని ఆకర్షించుకోవాలని చాలా కోరిక. కాని, నా తల్లి తండ్రులు దీనికి ఒప్పుకోవడం లేదు. ఈ శరీరం బాగుంటేనే కదా, జీవితంలో సంతోషంగా ఉండగలిగేది! అందంగా ఉంటేనే కదా, నలుగురూ కలిసి మాట్లాడతారు. జిడ్డు ముఖంతో ఉంటే, లేదా ఎప్పుడూ ఏడుస్తున్నట్టుగా ఉంటే, జీవితంలో ఏం సాధించగలం చెప్పండి? నా తల్లిదండ్రులను ఎలా ఒప్పించాలో దయచేసి తెలపండి?

–ఎల్.వసుంధర, హైదరాబాద్.

!స్నేహితుల్ని సంపాదించాలంటే అందమే ముఖ్యమనే మీ మనస్తత్వం, మీ మానసిక అపరిపక్వతను సూచిస్తోంది. ఈ శరీర అందం లేదా ఆకర్షణ కేవలం కొన్ని సంవత్సరాలే! నిజం చెప్పాలంటే శరీరం ఒక అరటి ఆకులాంటిది. భోజనం చేసిన తరువాత, ఆ అరటి ఆకును జాగ్రత్త చేసుకుంటామా? శరీరంకూడా అంతే? కాబట్టి మానసిక అందానికి విలువ ఇవ్వడం చాలా అవసరం. ఆకర్షణీయంగా కనపడడం అవసరమే! కాని, అతి దేనిలోనూ పనికిరాదు. నేను చెవుతున్నది మీకు చేదుగా అనిపించినా, మీరు మీ తల్లిదండ్రుల మాట వినడమే మంచిది.

–డాక్టర్ వి.నాగేష్ డి.హెచ్(యు.ఎస్.ఎ.)

మీ మానసిక సమస్యలు, సందేహాలు కింది చిరునామాకు రాయండి. డాక్టర్ నగేష్ వాటికి సమాధానం యిస్తారు. మీ ప్రశ్నలు వివరంగా వుండాలి. కవరుమీద మనసువైద్యం అని రాయాలి.

<u>చిరునామా</u>

మనసువైద్యం
ఆదివారం ఆంధ్రజ్యోతి
రోడ్ నెం: 8, బంజారాహిల్స్,
హైదరాబాద్-500 034

ప్రకృతివైద్యం

నీరే నిజమైన ఆధారం

మానవ మనుగడనే శాసించగల నీరు ప్రకృతి వైద్యంలో ప్రముఖ స్థానాన్ని ఆక్రమించింది. నీటిని ఉపయోగించి నమ్మశక్యంగాని రీతిలో ఎన్నో రకాల వ్యాధులను నయంచేయగల ఈ విధానాన్ని 'హైడ్రోథెరపి' అంటారు.

ఎనీమా, ఫుట్‌బాత్, హిప్‌బాత్, స్పైనల్ బాత్, ఫుల్ వెట్‌షీట్ పేక్, ఫుల్ ఇమ్మర్షన్ బాత్, ఫ్రిక్షన్ బాత్, సిట్జ్ బాత్, ఫోమెంటేషన్ బ్యాగ్ థెరపి, ఎలెక్ట్రిక్ లైట్ బాత్, వేక్సర్‌సైజ్ బాత్, కాచెస్ వంటి ఎన్నో రకాల జలచికిత్సా విధానాలు వాడుకలో వున్నాయి. పై అన్ని విధానాలకు వివిధ ఉష్ణోగ్రతలలో వుండే నీటిని ఉపయోగిస్తారు.

చల్లటి నీటిని శరీరానికి తాకించినపుడు కండరాలు సంకోచం చెందుతాయి. శరీరంలోని రక్తప్రసరణ వ్యవస్థ ఆ భాగానికి తాత్కాలికంగా తగ్గుతుంది. తర్వాత చల్లటి నీటిని తీసివేస్తే అంతవరకూ సంకోచించివున్న కండరాలు, రక్తనాళాలు మెల్లగా వ్యాకోచిస్తాయి. దాంతో శరీరంలో రక్తప్రసరణ వ్యవస్థ క్రమబద్ధీకరింపబడి ప్రతి కణమూ చైతన్యవంతమవుతుంది. రోజూ ఉదయం పూట చన్నీటి స్నానం చేస్తే ఆ రోజంతా ఉత్సాహంగా వుండగలగడంలో దాగివున్న దృగ్విషయం ఇదే! అలా కాకుండా వేడి నీటిని ఉపయోగిస్తే ఆ కొద్ది సమయం మాత్రమే చైతన్యవంతమైన అవయవాలు, వేడినీటిని తీసివేయగానే స్తబ్దుగా తయారవుతాయి. ఈ విధంగా వ్యాధిని బట్టి, అవసరాన్ని బట్టి వివిధ ఉష్ణోగ్రతల్లోని నీటిని చికిత్సకు ఉపయోగించడం దీని మూలసూత్రం.

అన్ని రకాల చికిత్సలు ఉష్ణోగ్రత, పీడనం వంటి భౌతికశాస్త్ర నియమాల ఆధారంగానే పనిచేస్తాయి. ప్రతి చికిత్సా విధానానికి అనువైన పరికరాలు అందుబాటులో వున్నాయి.

ఈ జల చికిత్సా విధానాల ద్వారా జలుబు, దగ్గు, జ్వరము, తలనొప్పి, అజీర్ణము, మలబద్ధకము వంటి అన్ని తరుణ వ్యాధులను, ఆస్త్మా, బ్రాంకైటిస్, పక్షవాతం, బ్లడ్‌ప్రెషర్, డయాబెటీస్, కేన్సర్, హిస్టీరియా, ఐనేసోమ్నియా, పైల్స్, హెమరాయిడ్స్, సైనసైటిస్, వేరికోస్ వేన్స్, అల్సర్స్, అన్ని రకాల చర్మ వ్యాధులు, గుండెజబ్బులు, రుతుస్రావ సంబంధిత వ్యాధులు మొదలైన అన్నిరకాలైన దీర్ఘకాలిక వ్యాధులను విజయవంతంగా నయం చేయవచ్చును.

మట్టిమనిషికి మిత్రుడు

ప్రకృతిలోని సమస్త జీవరాశుల మనుగడకు ఆధారమైన భూమికి వ్యాధుల్ని నయంచేసే శక్తి వుందంటే అతిశయోక్తి కాదు. అందరూ ఊహించినట్లు మడ్‌థెరపి అవగానే వెంటనే నేలమీది ఏదో బురద తీసి వంటికి పూసేయడం మాత్రం కాదు. ఈ చికిత్సకూ కొన్ని పద్ధతులు, నియమాలు వున్నాయి.

చికిత్సకు వాడే ఒండ్రుమట్టిని సాధారణంగా నదీముఖద్వారాల వద్ద మంచిగానీ, నదీ మైదాన ప్రాంతాల మంచిగానీ ఎటువంటి కల్తీ లేకుండా సేకరిస్తారు.

మట్టిని ముందుగా నీటిలో నానబెట్టి, ఉడికించి స్టెరిలైజ్ చేస్తారు. తర్వాత దానిని ఎండబెట్టి పొడిచేసి వుంచుతారు. అవసరమైనప్పుడు వేడినీటిని కలిపి ముద్దగా తయారుచేసి చికిత్సకు ఉపయోగిస్తారు. ఒకసారి ఉపయోగించిన దాన్ని మరోసారి వాడరు.

సాధారణంగా మట్టిని శరీరానికి డైరెక్ట్‌గా ఉపయోగిస్తారు. వ్యాధిని బట్టి నీరెండలో ఇరవై నుండి ముప్పై నిముషాల వరకు వుంచుతారు. కడిగిన తర్వాత చర్మం లేత గులాబి రంగులోకి మారివుండడం సంభ్రమం కలిగించే విషయం.

రక్తప్రసరణ వ్యవస్థ మీద ప్రభావాన్ని చూపి, త్వరితగతిన చెమట రూపంలో మలిన పదార్థాల బహిష్కరణలో ఉపయోగించే చికిత్సా విధానమిది. పరిస్థితిని బట్టి చల్లని, వేడి మట్టి పట్టీలను కూడా ఉపయోగిస్తారు.

చర్మ వ్యాధులు, మొటిమలు, బొబ్బలు, వాపులు మొదలగు అన్ని కండర సంబంధ వ్యాధులకు, స్త్రీలలో రుతుస్రావ సంబంధ వ్యాధులకు, అన్నింటికీ మించి ఉపవాస సమయంలోనూ, జ్వరం వంటి తరుణ వ్యాధులు సంక్రమించినపుడు మట్టి పట్టీలను తల మీద, పొత్తికడుపు మీద వుంచి చికిత్స చేస్తారు.

–వాయుగుండ్ల మధుబాబు

ఇలా చేస్తే సరి

* ముడి పెసలు రుబ్బి ఆ ముద్దను తలకు పట్టిస్తే తలలో వేడి, కళ్ళ మంటలు పోతాయి.

* పాలలో నిమ్మరసం కలిపి ఆ మిశ్రమాన్ని ముఖానికి రాసుకుంటే మచ్చలు పోయి ముఖం ప్రకాశవంతం అవుతుంది.

* గులాబి రేకులు ఎండబెట్టి నూరి అందులో పాలు, చక్కెర కలుపుకొని తాగితే అజీర్తి నయమవుతుంది

ఎస్. శివానంద్

వాచ్‌మాన్

(12వపేజీ తరువాయి)

నిజం లేకపోదు'. అయినా డబ్బుముందు మానవ విలువలు మంటగలిసిపోతుంటే భరించలేకుండా వున్నాను. అపార్ట్‌మెంట్స్‌లో వున్న ఇరవైనాలుగు కుటుంబాలూ తలాకొంత ఇస్తే ... ఎవరికీ భారం కాదు.' ఈ ఆలోచననే నాన్నతో చెప్పి చూశాను.

"ఎంతచెప్పినా నీతలకెక్కదేరా!" కోపంగా అరిచాడతను. అతని కోపానికి కారణం ఏదేమయినా 'చిన్నపిల్లల మాటల్ని పెద్దలం మేం ఎందుకు లెక్క చేయాలన్న' ఇగో కన్పించింది నాకు.

మరికొద్దిసేపట్లో మున్సిపాలిటీ వ్యాన్ రావటం, అందులో నుండి బిలబిలమంటూ ఆరుగురు దిగి శవంకేసి రావటం జరిగింది.

అప్పటికప్పుడు ఎవరెవరం ఏం పనులు చేయాలో నిర్ణయించుకున్నాం. మా కాలేజీ స్టూడెంట్స్‌ని కొందర్ని తీసుకురావటానికి నాని వెళ్ళాడు.

ఆరునెలల క్రితం మా తాతగారు చనిపోయినప్పుడు జరిగిన తంతంతా నాకింకా బాగా గుర్తుంది.

అందరం ఏకకంఠంలా బిగ్గరగా అరిచాము.

"రామ్ బహదూర్‌ని మున్సిపాలిటీవాళ్ళు ముట్టుకోడానికి వీల్లేదు"

అతనితో గడిపిన బాల్యం తాలూకూ జ్ఞాపకాలు అందరిలో పెల్లుబికి స్వరాలన్నీ ఒకరకమైన జీరతో వణికాయి.

మా అరుపులకు కొంత జంకినట్లుగా పెద్దలతోపాటూ మున్సిపాలిటీవాళ్ళూ ఒకరి మొఖాలు ఒకరు చూసుకున్నారు.

మున్సిపాలిటీవాళ్ళు అక్కడ జరుగుతున్న రభసకి మూలకారణం తెలీక శవంవైపుకి వస్తున్నవాళ్ళు రెండడుగులు వెనక్కి వేశారు.

ఒకరకమైన స్థిరనిశ్చయంతో మా బృందం అంతా కొత్త చైతన్యం వచ్చినట్లుగా కదలి రామ్‌బహదూర్ శవం చుట్టూ చేరువయ్యాము.

వచ్చేవారం కథ
గుడ్డివాని చేతికర్ర
–గీతాంజలి